

Αρχική σελίδα>Δικαστικές διαδικασίες>Αστικές υποθέσεις>Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Εσθονία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»;

Η «επίδοση ή κοινοποίηση» μιας δικαστικής πράξης συνίσταται στην παράδοση της πράξης στον παραλήπτη της με τρόπο που να επιτρέπει σε αυτόν να μελετήσει εγκαίρως το έγγραφο προκειμένου να εξασφαλίσει την άσκηση και την προστασία των έννομων δικαιωμάτων του. Το Κεφάλαιο 34 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπει διάφορους τρόπους επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων όπως παραδείγματος χάριν την επίδοση με συστημένη επιστολή, την ηλεκτρονική επίδοση, την επίδοση με δικαστικό επιμελητή, την επίδοση στον νόμιμο αντιπρόσωπο του παραλήπτη, την επίδοση της δικαστικής πράξης με την ταχυδρόμησή της και την επίδοση μέσω δημόσιας κοινοποίησης στην έκδοση *Ametlikud Teadaanded* (Επίσημες κοινοποιήσεις). Μια δικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε όταν η παράδοση της πράξης συντελείται σύμφωνα με τις τυπικές απαιτήσεις του νόμου και η παράδοση τεκμηριώνεται σε ορισμένο έντυπο που έχει δημιουργηθεί για αυτό το σκοπό.

2 Ποια έγγραφα πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν επισήμως;

Σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 306 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί τις παρακάτω διαδικαστικές πράξεις στους διαδίκους μιας υπόθεσης: το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, το υπόμνημα προσφυγής και τις προσθήκες σε αυτό, τις κλητεύσεις, τις δικαστικές αποφάσεις, τις οριστικές αποφάσεις μιας δίκης και κάθε άλλη δικαστική πράξη που ορίζεται από τον νόμο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση ενός εγγράφου;

Η επίδοση ή κοινοποίηση των δικαστικών πράξεων γίνεται με επιμέλεια του δικαστηρίου μέσω ταχυδρομικής υπηρεσίας, δικαστικού επιμελητή, φύλακα του δικαστηρίου, ή σύμφωνα με τους εκάστοτε εσωτερικούς κανόνες του δικαστηρίου, μέσω άλλου αρμόδιου υπαλλήλου του δικαστηρίου. Το δικαστήριο δύναται επίσης να επιδίδει ή να κοινοποιεί τις δικαστικές πράξεις και με άλλον προβλεπόμενο από τον νόμο τρόπο. Ο διάδικος σε μια υπόθεση, ο οποίος έχει υποβάλλει ένα έγγραφο που χρήζει επίδοσης ή κοινοποίησης ή ο οποίος απαιτεί την επίδοση ή κοινοποίηση άλλης δικαστικής πράξης μπορεί να υποβάλει αίτηση στο δικαστήριο για να πάρει άδεια επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης ανεξάρτητα. Κάθε διάδικος σε μια υπόθεση δύναται να επιδίδει ή να κοινοποιεί τις δικαστικές πράξεις μόνο μέσω δικαστικού επιμελητή. Σε μια τέτοια περίπτωση, η επίδοση ή κοινοποίηση και η απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης λαμβάνουν χώρα υπό τις ίδιες συνθήκες ως να συντελούνταν η επίδοση ή κοινοποίηση με την επιμέλεια του δικαστηρίου μέσω δικαστικού επιμελητή. Το δικαστήριο κρίνει το πότε μια δικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε.

4 Έρευνες σχετικά με τη διεύθυνση

4.1 Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, προσπαθεί η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος, με δική της πρωτοβουλία, να διαπιστώσει το πού βρίσκεται ο παραλήπτης των προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, εάν ο παραλήπτης δεν διαμένει πλέον στη διεύθυνση που είναι γνωστή στην αιτούσα αρχή;

Το θεσμικό όργανο στο οποίο υποβλήθηκε το αίτημα [το Υπουργείο Δικαιοσύνης (*Justitsministeerium*) ή το δικαστήριο] επαληθεύει, εκτός από τα υφιστάμενα δεδομένα, την ύπαρξη καταχώρισης του ατόμου στο Μητρώο Πληθυσμού (*Rahvastikuregister*) και/ή στο Εμπορικό Μητρώο (*Äriregister*).

4.2 Οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές ή/και οι διάδικοι έχουν πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των τελών, εάν προβλέπονται, που πρέπει να καταβάλλονται;

Το Εμπορικό Μητρώο είναι προσβάσιμο σε όλους δωρεάν και είναι δυνατή η αναζήτηση εταιρικών διευθύνσεων. Το Εμπορικό Μητρώο διατίθεται στη διεύθυνση <https://ariregister.rik.ee/>.

Για να προσδιοριστεί η διεύθυνση ενός ιδιώτη, πρέπει να υποβληθεί επίσημη αίτηση για τη λήψη των δεδομένων που έχουν καταχωριστεί στο Μητρώο Πληθυσμού. Η αίτηση πρέπει να ορίζει τον λόγο που τα δεδομένα είναι απαραίτητα, ώστε να αποφασίσουν οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων κατά πόσον είναι δικαιολογημένη η διαβίβαση των δεδομένων. Αρμόδιο για τη διαχείριση του Μητρώου Πληθυσμού είναι το Κέντρο Μηχανογράφησης και Ανάπτυξης του Υπουργείου Εσωτερικών (*Siseministeerium*), στον δικτυακό τόπο του οποίου διατίθενται πληροφορίες σχετικά με αιτήματα, στη διεύθυνση <https://www.smit.ee/>.

4.3 Με ποιον τρόπο οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους χειρίζονται παραγγελία που έχει διαβιβαστεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η οποία αποσκοπεί στην ανακάλυψη της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου;

Τα δικαστήρια είναι αρμόδια για την επεξεργασία των διεθνών αιτήσεων για την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων και τη συλλογή των στοιχείων κατά την υποβολή της αίτησης, ήτοι τα δικαστήρια υποχρεούνται να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να προσδιορίσουν τη διεύθυνση του ενδιαφερόμενου προσώπου.

5 Ποια είναι η κανονική μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου στην πράξη; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρεται κατωτέρω στο σημείο 6);

Η απόφαση για τον τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης λαμβάνεται συνήθως από τον φορέα που διενεργεί τη διαδικασία. Ωστόσο, τα δικαστήρια θα πρέπει να επιδίδουν ή να κοινοποιούν πρωτίστως τα έγγραφα ηλεκτρονικά είτε μέσω της σχετικής δημόσιας πύλης e-File είτε μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Μολονότι η απαίτηση για ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων κατά προτεραιότητα δεν προβλέπεται από τη νομοθεσία, έτσι γλιτώνει το δικαστήριο από τη δαπάνη του ταχυδρομικού τέλους. Η γενική τάση που παρατηρείται είναι η σταθερή αύξηση της ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης έναντι των άλλων μέσων. Αφού εξεταστεί τη λύση της ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης, το δικαστήριο θα λάβει υπόψη του κι άλλες εναλλακτικές όπως την επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, την επίδοση ή κοινοποίηση με δικαστικό κλητήρα και διάφορες άλλες επιλογές που προβλέπονται από τη νομοθεσία.

6 Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλή εφαρμογή που βασίζεται στο Διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) επιτρέπεται σε αστικές υποθέσεις; Εάν ναι,

για ποιους τύπους διαδικασίας προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση επιτρέπεται σε όλες τις δικαστικές διαδικασίες.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3111 του Κώδικα Αστικής Δικονομίας, οι δικαστικές πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται ηλεκτρονικά από το καθορισμένο σύστημα πληροφοριών αφού πρώτα αποσταλεί σημείωμα στους διαδίκους της υπόθεσης με το οποίο ειδοποιούνται ότι το έγγραφο είναι διαθέσιμο από το σύστημα. Το δικαστήριο καθιστά άμεσα διαθέσιμες στους διαδίκους όλες τις δικαστικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων δικαστηρίου, μέσω του πληροφοριακού συστήματος ανεξαρτήτως του τρόπου επίδοσης ή κοινοποίησης των εγγράφων στους διαδίκους στη διάρκεια της δίκης. Για τη σύνδεση στο σύστημα απαιτείται επιβεβαίωση των στοιχείων ταυτότητας. Μια δικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε όταν ο παραλήπτης την ανοίγει στο πληροφοριακό σύστημα ή επιβεβαιώνει τη λήψη της χωρίς να ανοίξει το έγγραφο. Το ίδιο ισχύει εάν η δικαστική πράξη ανοιχτεί από τρίτον στον οποίο ο παραλήπτης έχει χορηγήσει δικαιώματα πρόσβασης στα έγγραφα που υπάρχουν στο πληροφοριακό σύστημα. Το πληροφοριακό σύστημα καταγράφει αυτόματα την επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης.

Εάν δεν αναμένεται από τον παραλήπτη να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει το πληροφοριακό σύστημα που χρησιμοποιείται για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων, ή αν η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξεων μέσω του πληροφοριακού συστήματος είναι τεχνικά ανέφικτη, το δικαστήριο δύναται να επιδώσει ή να κοινοποιήσει τις δικαστικές πράξεις ηλεκτρονικά με άλλον τρόπο. Σε αυτήν την περίπτωση, η πράξη θεωρείται ότι παραδόθηκε όταν ο παραλήπτης επιβεβαιώνει τη λήψη της δικαστικής πράξεως είτε γραπτώς είτε μέσω φαξ είτε με ηλεκτρονικά μέσα. Η επιβεβαίωση πρέπει να ορίζει την ημερομηνία λήψης της πράξης και να φέρει την υπογραφή του παραλήπτη ή του αντιπροσώπου της. Η επιβεβαίωση σε ηλεκτρονική μορφή πρέπει να φέρει την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να διαβιβάζεται με άλλον ασφαλή τρόπο που να διευκολύνει την ταυτοποίηση του αποστολέα και την ώρα της αποστολής, εκτός κι αν το δικαστήριο δεν έχει κανένα λόγο να αμφισβάλει ότι η επιβεβαίωση χωρίς ψηφιακή υπογραφή εστάλη από τον συγκεκριμένο παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Η επιβεβαίωση αποστέλλεται αμελλητί στο δικαστήριο. Σε περίπτωση αθέτησης αυτής της υποχρέωσης, το δικαστήριο δύναται να επιβάλει πρόστιμο στον διάδικο ή τον αντιπρόσωπό του.

Η επίδοση ή η κοινοποίηση των δικαστικών πράξεων μπορεί να γίνει με άλλον τρόπο πλην της ηλεκτρονικής μεθόδου, εφόσον υφίσταται βάσιμος λόγος, μόνο σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, συνδικούς πτώχευσης και σε κρατικές υπηρεσίες ή σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

7 «Μη αυτοπρόσωπη» επίδοση

7.1 Η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους επιτρέπει άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με θυροκόλληση);

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 322 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όταν απουσιάζει ο παραλήπτης από την οικία του, η δικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε εάν παραδοθεί σε άτομο τουλάχιστον ηλικίας δεκατεσσάρων ετών που συνοικεί με τον παραλήπτη ή εργάζεται στην οικογένεια του παραλήπτη. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση μιας δικαστικής πράξης μπορεί να συντελεστεί, εκτός από τον παραλήπτη, στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή η επιχείρηση του παραλήπτη, από τον διαχειριστή του εξ' αδιαιρέτου ακινήτου ή τον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη. Ομοίως, μπορεί να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εργοδότη του παραλήπτη ή σε άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, μια δικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον παραλήπτη ακόμη και αν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σε αντιπρόσωπο του παραλήπτη με έναν από τους τρόπους που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 322 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια πράξη θεωρείται επίσης ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σε άτομο που υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις, σε κρατούμενο ή σε νοσηλευόμενο σε νοσοκομείο ή σε παρόμοιο ίδρυμα για παρατεταμένο χρονικό διάστημα, εφ' όσον η πράξη παραδίδεται στον επικεφαλής του ιδρύματος ή σε άτομο διορισμένο από αυτόν, εκτός αν άλλως προβλέπεται από το νόμο.

Στην παράγραφο 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζεται ότι, σε περίπτωση που το φυσικό πρόσωπο στο οποίο επιδίδεται η πράξη και το οποίο ασκεί οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα δεν βρίσκεται στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης στη διάρκεια του καθιερωμένου ωραρίου εργασίας ή δεν είναι σε θέση να παραλάβει το έγγραφο, η πράξη μπορεί να παραδίδεται σε εργαζόμενο που βρίσκεται συνήθως στις εγκαταστάσεις του παραλήπτη, ή σε πρόσωπο που παρέχει συνήθως υπηρεσίες στον παραλήπτη επί συμβάσει. Το ίδιο ισχύει, σύμφωνα με την παράγραφο 2, για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε νομικά πρόσωπα, διοικητικές υπηρεσίες, συμβολαιογράφους και δικαστικούς επιμελητές, καθώς και στην περίπτωση επίδοσης πράξης σε αντιπρόσωπο ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο του παραλήπτη στο οποίο επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη αντί του παραλήπτη.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 326 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια δικαστική πράξη που δεν μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί διότι δεν μπορεί να παραδοθεί στην κατοικία ή τον επαγγελματικό χώρο του παραλήπτη ή του αντιπρόσωπου του θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε αν έχει τοποθετηθεί στο γραμματοκιβώτιο που ανήκει στην κατοικία ή στον επαγγελματικό χώρο, ή σε παρόμοιο μέρος το οποίο χρησιμοποιεί ο δικαιούχος ή ο αντιπρόσωπός του για να λαμβάνει την αλληλογραφία μέσα στο οποίο το έγγραφο θα είναι προφυλαγμένο από τα συνήθη καιρικά φαινόμενα. Μια δικαστική πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με τον τρόπο αυτό στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή ο επαγγελματικός χώρος του παραλήπτη, στον διαχειριστή εξ' αδιαιρέτου ιδιοκτησίας ή στον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη, καθώς και στον εργοδότη του παραλήπτη ή άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης και μόνο αν είναι αδύνατη η επίδοση της πράξης αυτοπρόσωπα στον παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, η επίδοση της πράξης με τον τρόπο που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται μόνο εάν έχουν γίνει προσπάθειες επίδοσης της δικαστικής πράξης αυτοπρόσωπα στον παραλήπτη τουλάχιστον δύο φορές με χρονική απόσταση μεταξύ τους τουλάχιστον τρεις ημέρες και σε διαφορετικό χρόνο η καθεμία, και εφόσον είναι αδύνατο να επιδοθεί η δικαστική πράξη σε άλλο άτομο που συνοικεί μαζί του ή σε άτομο στον χώρο εργασίας του σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 322 ή το άρθρο 323 του κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Η παράγραφος 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπει επίσης την επίδοση ή κοινοποίηση της δικαστικής πράξης με την κατάθεσή της σε συγκεκριμένο σημείο. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 326 του Κώδικα, μια πράξη μπορεί επίσης να κατατεθεί στο ταχυδρομικό υποκατάστημα, την κοινότητα ή το δήμο όπου ανήκει η κατοικία στην οποία θα επιδοθεί η πράξη, ή στο γραφείο του περιφερειακού δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος επίδοσης της πράξης.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 317 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με βάση τη δικαστική απόφαση, μια δικαστική πράξη επιδίδεται στον εκάστοτε διάδικο με δημόσια κοινοποίηση, εφόσον:

η διεύθυνση του διαδίκου δεν είναι καταχωρισμένη στο μητρώο ή το εν λόγω πρόσωπο δεν κατοικεί στη διεύθυνση που έχει δηλωθεί στο μητρώο και το δικαστήριο δεν έχει άλλο τρόπο να γνωρίζει τη διεύθυνση του προσώπου ή τον τόπο διαμονής του, και το έγγραφο δεν μπορεί να παραδοθεί σε αντιπρόσωπο του προσώπου ή σε πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί για την παραλαβή της πράξης ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο που προβλέπεται στο παρόν άρθρο

η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης σε ξένο κράτος τεκμαίρεται ότι είναι αδύνατο να συντελεστεί κατά τα προβλεπόμενα

η επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου είναι αδύνατη διότι ο τόπος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατοικία προσώπου ή πρόσωπο που υπάγεται σε τόπο που βρίσκεται εκτός της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 317 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κάθε απόσπασμα από πράξη που υπόκειται σε δημόσια κοινοποίηση δημοσιεύεται στην έκδοση *Ametlikud Teadaanded*. Το δικαστήριο, που εκδικάζει τη συγκεκριμένη υπόθεση, αποφαίνεται σχετικά με τη δημοσίευση του αποσπάσματος και σε άλλες εκδόσεις.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι τα έγγραφα έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης γίνεται σύμφωνα με τις παραγράφους 322 και 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε εφόσον έχει παραδοθεί στο πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται σύμφωνα με τις παραγράφους 322 και 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης γίνεται με την τοποθέτησή της στο γραμματοκιβώτιο σύμφωνα με το άρθρο 326 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μόλις τοποθετηθεί στο γραμματοκιβώτιο.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εάν η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης γίνεται με την κατάθεσή της, θεωρείται ότι παραδόθηκε τρεις ημέρες μετά την παράδοση ή την αποστολή της έγγραφης ειδοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου. Η ημερομηνία της επίδοσης ή κοινοποίησης αναγράφεται στον φάκελο της πράξης.

Σε περίπτωση δημόσιας κοινοποίησης, μια δικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει κοινοποιηθεί 30 ημέρες μετά από την ημερομηνία δημοσίευσης του αποσπάσματος στην *Ametlikud Teadaanded* (παράγραφος 5 του άρθρου 317 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Το δικαστήριο, που εκδικάζει την υπόθεση, δύναται να ορίσει μεγαλύτερο διάστημα για την κοινοποίηση μιας πράξης. Σε αυτήν την περίπτωση, το εν λόγω διάστημα δημοσιεύεται μαζί με τη δημόσια κοινοποίηση της πράξης.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατάθεση των εγγράφων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση μιας δικαστικής πράξης γίνεται με την κατάθεσή της, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, παραδίδεται ή αποστέλλεται γραπτή ειδοποίηση στη διεύθυνση του παραλήπτη. Αν κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό, η ειδοποίηση θυροκολλείται είτε στην κατοικία είτε στον χώρο εργασίας είτε στον τόπο κατοικίας του παραλήπτη ή επιδίδεται σε περίοικο του παραλήπτη προκειμένου να τη διαβιβάσει σε αυτόν. Η ειδοποίηση πρέπει να αναφέρει με σαφήνεια ότι η κατατεθειμένη πράξη έχει σταλεί από το δικαστήριο και ότι θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με την κατάθεσή της. Από τη στιγμή αυτή ξεκινούν να μετρούν οι προθεσμίες που έχουν οριστεί στη δίκη.

7.4 Εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των εγγράφων, ποιες είναι οι συνέπειες; Τα έγγραφα λογίζονται ως επιδοθέντα ή κοινοποιηθέντα, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Σύμφωνα με το άρθρο 325 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν ένα άτομο αρνηθεί να παραλάβει την πράξη χωρίς βάσιμο λόγο, η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στο πρόσωπο κατά τη στιγμή της άρνησης παραλαβής της πράξης. Σε αυτήν την περίπτωση, η πράξη παραδίδεται στην οικία ή στον εργασιακό χώρο του παραλήπτη ή τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο του. Εάν δεν υπάρχει εργασιακός χώρος ή γραμματοκιβώτιο, η πράξη επιστρέφεται στο δικαστήριο.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει έγγραφο που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση), η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει το έγγραφο μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει το έγγραφο και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 3161 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ο οποίος εφαρμόζει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και βάσει του παρόντος κανονισμού, η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στην Εσθονία συνάδει με τη διαδικασία που προβλέπεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων. Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων δεν γίνεται με δημόσια κοινοποίηση.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 313 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επιδιόδυνη δικαστική πράξη μπορεί να παραδοθεί σε πρόσωπο εκτός του παραλήπτη της μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο Μέρος VI του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το εν λόγω πρόσωπο πρέπει να παραδώσει την πράξη στον παραλήπτη το συντομότερο δυνατόν. Μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή της πράξης για να την παραδώσει στον παραλήπτη μόνον εφόσον αποδείξει ότι δεν είναι σε θέση να παραδώσει την πράξη στον παραλήπτη. Η υποχρέωση παράδοσης της πράξης πρέπει να εξηγηθεί στο πρόσωπο. Η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε ανεξάρτητα από το αν δόθηκε ή όχι αυτή η εξήγηση.

Έτσι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, είναι δυνατό να εφαρμοστούν οι τρόποι επίδοσης που περιγράφονται στο σημείο 2.1 ανωτέρω και προβλέπονται στα άρθρα 322 και 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας στις εξής περιπτώσεις:

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 322 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όταν απουσιάζει ο παραλήπτης από την οικία του, η δικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε εάν παραδοθεί σε άτομο τουλάχιστον ηλικίας δεκατεσσάρων ετών που συνοικεί με τον παραλήπτη ή εργάζεται στην οικογένεια του παραλήπτη. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση μιας δικαστικής πράξης μπορεί να συντελεστεί, εκτός από τον παραλήπτη, στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή η επιχείρηση του παραλήπτη, από τον διαχειριστή του εξ' αδιαιρέτου ακινήτου ή τον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη. Ομοίως, μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί στον εργοδότη του παραλήπτη ή σε άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, μια δικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον παραλήπτη ακόμη και αν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σε αντιπρόσωπο του παραλήπτη με έναν από τους τρόπους που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 322 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σε άτομο που υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις, σε κρατούμενο ή σε νοσηλευόμενο σε νοσοκομείο ή σε παρόμοιο ίδρυμα για παρατεταμένο χρονικό διάστημα, εφ' όσον η πράξη παραδίδεται στον επικεφαλής του ιδρύματος ή σε άτομο διορισμένο από αυτόν, εκτός αν άλλως προβλέπεται από το νόμο.

Στην παράγραφο 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζεται ότι, σε περίπτωση που το φυσικό πρόσωπο στο οποίο επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη και το οποίο ασκεί οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα δεν βρίσκεται στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης στη διάρκεια του καθιερωμένου ωραρίου εργασίας ή δεν είναι σε θέση να παραλάβει το έγγραφο, η πράξη μπορεί να παραδίδεται σε εργαζόμενο, που βρίσκεται συνήθως στις εγκαταστάσεις του παραλήπτη, ή σε πρόσωπο που παρέχει συνήθως υπηρεσίες στον παραλήπτη επί συμβάσει. Το ίδιο ισχύει, σύμφωνα με την υποπαράγραφο 2, για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε νομικά πρόσωπα, διοικητικές υπηρεσίες, συμβολαιογράφους και δικαστικούς επιμελητές, καθώς και στην περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης σε αντιπρόσωπο ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο του παραλήπτη στο οποίο επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη αντί του παραλήπτη.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού αριθ. 1393/2007 για την επίδοση ή κοινοποίηση, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Σύμφωνα με τη δεύτερη περίοδο της παραγράφου 5 του άρθρου 31611 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δεν επιτρέπεται καμία δημόσια κοινοποίηση κατά την επίδοση ή κοινοποίηση μιας δικαστικής πράξης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Μια δικαστική πράξη είναι δυνατόν να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί με την τοποθέτησή της σε γραμματοκιβώτιο, σύμφωνα με το άρθρο 326 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ή, σύμφωνα με το άρθρο 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την κατάθεση της δικαστικής πράξης. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 326 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια δικαστική πράξη που δεν μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί διότι δεν μπορεί να παραδοθεί στην οικία ή τον εργασιακό χώρο του παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε εφόσον τοποθετηθεί στο γραμματοκιβώτιο της οικίας ή του εργασιακού χώρου, ή σε παρόμοιο μέρος που χρησιμοποιεί ο παραλήπτης ή ο αντιπρόσωπός του για την παραλαβή αλληλογραφίας όπου το έγγραφο θα είναι προφυλαγμένο από τα συνήθη καιρικά φαινόμενα. Μια δικαστική πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με τον τρόπο αυτό στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή ο επαγγελματικός χώρος του παραλήπτη, στον διαχειριστή εκ' αδιαιρέτου ιδιοκτησίας ή στον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη, καθώς και στον εργοδότη του παραλήπτη ή άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης και μόνο αν είναι αδύνατη η επίδοση της πράξης αυτοπρόσωπα στον παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Σύμφωνα με την υποπαράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης με τον τρόπο που περιγράφεται στην υποπαράγραφο 1 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται μόνο εάν έχουν γίνει προσπάθειες επίδοσης της δικαστικής πράξης προσωπικά στον παραλήπτη τουλάχιστον δύο φορές με χρονική απόσταση μεταξύ τους τουλάχιστον τρεις ημέρες και σε διαφορετικό χρόνο η καθεμία, και εφόσον είναι αδύνατο να επιδοθεί η δικαστική πράξη σε άλλο άτομο που συνοικεί μαζί του ή σε άτομο στον χώρο εργασίας του σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 322 ή το άρθρο 323 του κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η παράγραφος 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπει επίσης την επίδοση ή κοινοποίηση της δικαστικής πράξης με την κατάθεσή της σε συγκεκριμένο σημείο. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 326 του Κώδικα, μια πράξη μπορεί επίσης να κατατεθεί στο ταχυδρομικό υποκατάστημα, την κοινότητα ή το δήμο όπου ανήκει η κατοικία στην οποία θα επιδοθεί η πράξη, ή στο γραφείο του περιφερειακού δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος επίδοσης της πράξης. Το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ορίζει ότι οι δικαστικές πράξεις πρέπει να επιδίδονται με απόδειξη παραλαβής. Το κατά πόσον η επίδοση ή κοινοποίηση, όπως εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που καθορίζονται στα άρθρα 326 και 327 του κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, γίνεται αποδεκτή, τίθεται υπό αμφισβήτηση.

8.3 Το ταχυδρομικό κατάστημα προβλέπει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των εγγράφων πριν επιστρέψει τα έγγραφα στον αποστολέα ως ανεπίδοτα; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 για τις «Απαιτήσεις για την προώθηση συστημένων και αποστολών με δηλωμένη αξία στο πλαίσιο της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας» που εγκρίθηκε με τον κανονισμό 57 του Υπουργού Οικονομικών Υποθέσεων και Επικοινωνιών, της 22ας Ιουνίου 2006, αν ο παραλήπτης ενός αντικειμένου αλληλογραφίας απουσιάζει από τη οικία ή την εργασία του κατά τη στιγμή της επίδοσης, θα αποστέλλεται στον εν λόγω τόπο του παραλήπτη ειδοποίηση από το πλησιέστερο ταχυδρομείο με την οποία θα του γίνεται γνωστό ότι η παράδοση πραγματοποιήθηκε.

Εάν ο αποστολέας δεν έχει συμπεριλάβει άλλες σημειώσεις στην επιβεβαίωση παράδοσης σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης με άλλον τρόπο, τα δικαστικά έγγραφα θα παραμένουν στο ταχυδρομικό υποκατάστημα για διάστημα έως και 15 ημέρες από τη δεύτερη προσπάθεια αποστολής, εκτός αν ο αποστολέας έχει ορίσει διαφορετικό χρονικό διάστημα για την πραγματοποίηση της επίδοσης ή της κοινοποίησης. Μόλις λήξει το εν λόγω διάστημα, οι δικαστικές αποφάσεις θα επιστρέφονται επισήμως στον αποστολέα, μαζί με τους λόγους για τους οποίους επιστρέφονται, και θα εκδίδονται στον αντιπρόσωπο του αποστολέα που θα τις προσυπογράψει (όροι και προϋποθέσεις παροχής υπηρεσιών της AS Eesti Post για την παράδοση δικαστικών πράξεων).

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου;

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 306 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όταν επιδίδεται ή κοινοποιείται μια δικαστική πράξη, η πράξη της παράδοσης πρέπει να πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από τον νόμο και η παράδοση να τεκμηριώνεται σε ορισμένο έντυπο που έχει δημιουργηθεί για αυτόν τον σκοπό. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η αποστολή μιας δικαστικής πράξης που προορίζεται προς επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να καταχωρίζεται στον φάκελο του δικαστηρίου. Σύμφωνα με το άρθρο 311 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το καθορισμένο πληροφοριακό σύστημα καταχωρίζει αυτόματα την επίδοση ή κοινοποίηση της δικαστικής πράξης (βλέπε περιγραφή της επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω του πληροφοριακού συστήματος στην παράγραφο 6 ανωτέρω). Σύμφωνα με το άρθρο 313 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης με συστημένη επιστολή πιστοποιείται με επιβεβαίωση παράδοσης. Όταν ένα έγγραφο αποστέλλεται με απλή επιστολή ή με φαξ, θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί αν ο παραλήπτης αποστείλει στο Δικαστήριο επιβεβαίωση παραλαβής της πράξης με έναν από τους τρόπους που θα επιλέξει ο παραλήπτης, ήτοι με επιστολή ή με τηλεμοιροτυπία ή με ηλεκτρονικά μέσα. Η επιβεβαίωση πρέπει να ορίζει την ημερομηνία λήψης του εγγράφου και να φέρει την υπογραφή του παραλήπτη της πράξης ή του αντιπροσώπου της. Σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 315 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικής πράξης μέσω δικαστικού επιμελητή, δικαστικού υπαλλήλου ή άλλου προσώπου ή φορέα προϋποθέτει τη σύνταξη επιβεβαίωσης παράδοσης. Μετά την επίδοση, η επιβεβαίωση παράδοσης επιστρέφεται αμελλητί στο δικαστήριο.

Βάσει του άρθρου 3141 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εάν η πράξη της επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικής πράξης γίνεται με αποστολή, συνοδεύεται από μια σημείωση στο φάκελο, που προσδιορίζει το μέρος και τον χρόνο αποστολής του εγγράφου ή των πληροφοριών διάθεσής του, εκτός εάν η αποστολή καταχωρίζεται αυτόματα στο πληροφοριακό σύστημα που δημιουργήθηκε για τον σκοπό αυτό.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιο λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει το έγγραφο ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση των προβλεπόμενων διατάξεων (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εάν ένα έγγραφο φτάσει σε έναν διάδικο στον οποίο έπρεπε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί ή στον οποίο μπορούσε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη σύμφωνα με τον νόμο, αλλά δεν είναι δυνατόν να πιστοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση, ή αν παραβιάστηκε η προβλεπόμενη από τον νόμο διαδικασία επίδοσης ή κοινοποίησης, το έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον διάδικο μόνο από τη στιγμή που παραδόθηκε στον παραλήπτη.

Κατά την επίδοση ή κοινοποίηση με συστημένη επιστολή σύμφωνα με το άρθρο 313 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει μια επιβεβαίωση παράδοσης που δεν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4 του ίδιου άρθρου, ως επαρκή για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης, εάν η πράξη της επίδοσης ή κοινοποίησης τεκμηριώνεται με αξιοπιστία στην επιβεβαίωση παράδοσης. Αν το δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρήσει ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μια δικαστική πράξη επειδή ο πάροχος των ταχυδρομικών υπηρεσιών απέτυχε να επιδώσει ή να κοινοποιήσει σωστά το έγγραφο, το δικαστήριο μπορεί να δώσει ξανά τη δικαστική πράξη στον πάροχο ταχυδρομικών υπηρεσιών για να την επιδώσει ή να την κοινοποιήσει χωρίς κόστος για το δικαστήριο. Παραδείγματα μη ορθής επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης είναι, μεταξύ άλλων, η μη χρήση

όλων των επιλογών που περιγράφονται στον παρόντα νόμο κατά την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικής πράξης με συστημένη επιστολή, η παράδοση της δικαστικής πράξης σε πρόσωπο στο οποίο δεν θα έπρεπε να είχε επιδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, η μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 326 του παρόντος κώδικα για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων, η τοποθέτηση της πράξης σε γραμματοκιβώτιο ή στο άρθρο 327 του παρόντος κώδικα για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών εγγράφων, με την κατάθεση, ή η μη ορθή επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης που σημαίνει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει συντελεστεί.

11 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση ενός εγγράφου και, αν ναι, πόσο;

Βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, σε γενικές γραμμές, η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων δεν συνεπάγεται επιβάρυνση, εκτός εάν έχει ζητηθεί επίδοση ή κοινοποίηση μέσω δικαστικού επιμελητή.

Αν επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν δικαστικές πράξεις μέσω δικαστικού επιμελητή, η αμοιβή που καταβάλλεται στον δικαστικό επιμελητή για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 48 του νόμου περί δικαστικών επιμελητών, ανέρχεται σε 30 EUR εάν είναι δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων στον παραλήπτη ή τον νόμιμο αντιπρόσωπό του: 1) στα στοιχεία διεύθυνσης ή τηλεπικοινωνιών που έχουν δηλωθεί στο Μητρώο Πληθυσμού ή μέσω της διεύθυνσης ηλ. ταχυδρομείου: isikukood@eesti.ee, ή 2) σε διεύθυνση που έχει δηλωθεί στο μητρώο των ατομικών επιχειρήσεων και νομικών προσώπων που διατηρούνται στην Εσθονία ή μέσω των τηλεπικοινωνιακών δεδομένων που έχουν καταχωριστεί στο πληροφοριακό σύστημα του προαναφερθέντος μητρώου. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, εάν μια δικαστική πράξη δεν ήταν δυνατό να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί ακόμη και όταν δικαστικός επιμελητής έκανε ό,τι απαιτείτο και ήταν εύλογα δυνατό για την επίδοση ή κοινοποίησή της, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το νόμο, ο δικαστικός επιμελητής έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την καταβολή τέλους ύψους 30 EUR και να εκδώσει απόφαση σχετικά με την αμοιβή του δικαστικού επιμελητή και μια έκθεση επίδοσης ή κοινοποίησης στην οποία θα αναφέρονται οι ενέργειες στις οποίες προέβη ο δικαστικός επιμελητής προκειμένου να επιδώσει το έγγραφο. Σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3, η αμοιβή που καταβάλλεται στον δικαστικό επιμελητή για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων είναι 60 EUR.

Το ύψος των ταχυδρομικών τελών προκύπτει από τον τιμοκατάλογο του παρόχου υπηρεσιών δεν έχει θεσπιστεί πάγιο τέλος. Η τιμή υπολογίζεται με βάση το βάρος της επιστολής, τον τόπο επίδοσης ή κοινοποίησης και άλλους παράγοντες. Η μέση τιμή το 2014 ήταν 5,70 EUR ανά δέμα. Για χρήση δικαστικού κλητήρα, το κόστος ανά δέμα ανέρχεται στα 6,20 EUR.

Περαιτέρω πληροφορίες διατίθενται στον: Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Τελευταία επικαιροποίηση: 20/11/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.